

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **M.W.**

skazanego z art. 148 § 2 pkt 2 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 marca 2025 r.,

wniosku obrońcy z urzędu o zasądzenie kosztów związanych ze sporządzeniem opinii o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania

na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 1564) oraz § 2, § 3, § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2024 r., poz. 763)

p o s t a n o w i ł:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. P.J. (Kancelaria Adwokacka w W.), obrońcy z urzędu skazanego M.W., kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i sześćdziesiąt groszy), w tym 23 % VAT, tytułem opłaty za sporządzenie opinii o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

W przedmiotowej sprawie skazany M.W. zwrócił się do Sądu Najwyższego o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu „do ewentualnego sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania”.

Postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 6 września 2024 r., sygn. akt I KO 66/24 skazanemu został wyznaczony obrońca z urzędu w osobie adw. P.J., któremu zlecone zostało zbadanie akt sprawy zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 27 czerwca 2013 r., sygn. akt II AKA 177/13, pod kątem istnienia przesłanek do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, a następnie o ile istniałyby przesłanki - opracowanie stosownego wniosku, ewentualnie powiadomienia Sądu Najwyższego o niestwierdzeniu podstaw do wznowienia postępowania.

W dniu 31 października 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła sporządzona przez adw. P.J. opinia o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie ww. postępowania. Jednocześnie obrońca z urzędu złożył wniosek o zasądzenie wynagrodzenia z tytułu udzielenia pomocy prawnej skazanemu M.W. oświadczając, że „nie zostało ono w żadnej części zapłacone”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy z urzędu zasługiwał na uwzględnienie.

Adw. P.J. po zapoznaniu się z aktami przedmiotowej sprawy oraz skontaktowaniu się ze skazanym celem odebrania stanowiska, sporządził opinię o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania. Sporządzona opinia jawi się jako rzetelna i w sposób należyty przedstawia argumentację uzasadniającą wyrażone w niej stanowisko.

W świetle powyższych okoliczności, wysokość zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu przez adw. P.J., ustalono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 1564) oraz § 2, § 3, § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2024 r., poz. 763)

Mając na względzie powyższe względy, postanowiono jak na wstępie.

[WB]

[a.t]